

Sammanfattning

Mål och metodik

Vargstammen i Sverige och Norge utgör en gemensam skandinavisk population med utbredning över riksgårnsen. Årliga inventeringar ska genomföras vintertid i respektive land enligt överenskommen gemensam inventeringsmetodik. Utbredning, utveckling och storlek på vargstammen dokumenteras genom kartläggning av antal vargrevir med familjegrupper, revirmarkerande par samt föryngringar under inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars. Antal vargindivider i Skandinavien beräknas med samma metod som föregående vinter med en omräkningsfaktor från antal bekräftade valpkullar (föryngringar) till antal individer (antal föryngringar multipliceras med 10).

Inventeringen genomförs i huvudsak genom spårning på snö samt DNA-analyser av spillning, urin och hår. Information från radiotelemetri, forskningsdata samt döda vargar används när sådan information finns tillgänglig. Länsstyrelserna i Sverige och SNO (Statens Naturoppsyn) i samarbete med Høgskolen i Innlandet i Norge är ansvariga för att genomföra inventeringen i fält. De kontrollerar även i fält de rapporter om spår och andra observationer som allmänheten i stor utsträckning bidrar med under inventeringsarbetet.

Antal familjegrupper och revirmarkerande par

Under inventeringsperioden 2019-2020 dokumenterades 45 familjegrupper i Skandinavien, varav 34 i Sverige, sex i Norge och fem gränsöverskridande. Totalt dokumenterades 26 revirmarkerande par varav 17 i Sverige, fem i Norge och fyra gränsöverskridande. Efter fördelning av de totalt nio gränsreviren med hälften av vart revir till respektive land summeras för Sverige 36,5 familjegrupper och 19 revirmarkerande par. För Norge blir motsvarande summa 8,5 familjegrupper och 7 revirmarkerande par.

Antal föryngringar

Under inventeringsperioden dokumenterades 45 föryngringar (valpkullar) av varg i Skandinavien varav 34 valpkullar i helsvenska revir, sex i helnorska revir och fem i gränsöverskridande revir på gränsen mellan Sverige och Norge.

Populationsuppskattning

Med samma metod som användes förra säsongen beräknas (antal föryngringar multipliceras med 10) den skandinaviska populationen till 450 vargar (95% CI = 356-585). Den svenska delen av populationen, med halva gränsrevir inkluderade, beräknas med samma metod till 365 (95% CI = 289-474) vargar. Metoden baseras på antal dokumenterade föryngringar och inkluderar levande samt kända döda vargar under *hela* inventeringsperioden 1 oktober – 31 mars. I den norska mindre populationen dokumenterades 80-81 vargar varav 56 helnorska vargar samt hälften av de 47-50 vargar som dokumenterats på båda sidor riksgårnsen.

Genetik

En sedan tidigare känd finskrysk varg fanns fortsatt kvar i populationen i en familjegrupp där hon fick valpar våren 2019 (Örebro län). En annan tidigare känd finsk-rysk varg observerades fortsatt i norra Sverige. I tillägg dokumenterades tre nya finsk-ryska vargar i Skandinavien, alla vandrande hanar. En av dem fångades, försågs med sändare och flyttades söderut i Norge. Han blev senare etablerad i ett revirmarkerande par i Norge. Därtill påvisades 14 äldre F1:or efter tre sedan tidigare kända finskryska vargar. Åtta av de äldre F1 var revirmarkerande djur i familjegrupper eller revirmarkerande par.

Den genomsnittliga inavelskoefficienten som uppskattar inavelsnivån i populationen har beräknats till 0,24 (\pm 0,09 SD) för vinterns familjegrupper, vilket är en svag minskning jämfört med förra säsongen (0,25 \pm 0,09 SD).